

anretter en heel Deel Skade ved vor Revision, og det er, at man har saadanne magtfulde Ord, om jeg saa maa sige, hvis Virkninger ere utrolige; et saadant Ord er: „calculatorisk“. Man troer, at derved, at dette Ord er brugt, er Sagen klar; men jeg maa dog fremhæve her, hvad der jo ogsaa af Udvalget og Udvalgets Ordfører tilstrækkeligen er fremhævet, at selv om man siger, at en Post er calculatorisk, maa man dog efterregne Udgiften og ikke lade sig nøje med, at man siger: den er jo calculatorisk, og saa er Overskriftelsen jo derved godtgjort. Det vilde vistnok være dette Thing overordentlig kjært, om man, saasnart man anvendte Ordet „calculatorisk“, da ogsaa saae, at der var anstillet en Efterregning; det er en Betingelse, som man maa ønske med Hensyn til disse calculatoriske Poster, thi det er virkelig Tilfældet, at det kan hændes sig, at, naar man spørger Revisionen, hvorfor denne Post er overstreden, at den da svarer: „Denne Post er overstreden, fordi der har været en Stigning i Priserne, og fordi den bevilgede Udgift kun var calculatorisk“, og saa er Posten dermed færdig. Det er derimod af særlig Interesse for dem, som skulle eftersee Regnskabet, at see en Efterregning gjort, hvorved det viser sig, at Overskriftelsen virkelig har sin Grund i, at den opstillede Calculus ikke har staaet til. Naar man gaar ud derfra, saa vilde dette Begreb om det Calculatoriske indskrænkes meget, thi man kan ikke efterregne uden der, hvor man har visse Størrelser at gaar ud fra; men det er oftere Tilfældet, at Ordet „calculatorisk“ er blevet brugt der, hvor man aldeles ikke har haft saadanne faste Størrelser at gaar ud fra, som man kunde efterregne.

Oppermann: Jeg har selv ved Efterregning i givne Tilfælde fundet, at man kunde stole paa, at Angivelsen mere hidrørte fra den anførte Grund end derfra, at den var calculatorisk; men jeg maa dog bemærke, at det dog vilde forekomme mig mindre rigtigt, om Statsrevisionen vilde opfylde sin Beretning til Rigsdagen med et ikke ubetydeligt Antal Regula=de=Tri=Stykker. Hvis man ikke kan stole saa meget paa en Mand, saa troer jeg ikke, han bør være Statsrevisor.

Tscherning: Det Samme kunde man sige om enhver Bogholder, og dog reviderer og efterregner man ham; det er ikke nok, at man kan stole paa Manden, men man skal tillige see, om han virkelig har arbejdet. Spørgsmaalet er ikke, om man troer, han har regnet rigtig, naar han har regnet, men man skal have Beviis for, at han har regnet, og det er ogsaa et saadant Beviis, som vi i saa Hensende ønske at have. Vi ønske at sættes ind i, om de Priser, der ere opstillede, ere rigtige og anvendte til rette Tid, og dertil behøver man, som Statsrevisorer, hverken at være Kjøbmand eller Torvemester. Enhver flittig Mand med sund Sands kan eftersee de offentlige Priislister til enhver Tid og sammenligne disse med hvad Regjeringen til den Tid har anført som Priis; han kan forhøre sig, og han kan dertil undersøge, om Licitationsvilkårene og de Tider, paa hvilke man har opstillet dem, og det Omfang, man har givet dem, efter at der har været gjort Bud, svare til de Tidsforhold, hvorunder man er gaaet ind derpaa. Som sagt, jeg gjentager, at det er det, vi maae forlange af vore Statsrevisorer lidt efter lidt, thi ellers blive de staaende paa et altfor theoretisk Standpunkt, som slet ikke fører os hen til at see, om vor Statshuusholdning føres godt eller slet, og man maa vel lægge Mærke til, at dette Krav til Statsrevisorerne er ligesaameget i Regjeringens som i vor Interesse. Vi gaae jo ud fra, at Regjeringen har den høieste Interesse for, at Statens Midler anvendes med Sparsommelighed, men det ligger ikke i dens Magt til enhver Tid at oversee enhver enkelt Forretning. Nu sidder der jo flere Mænd, som hele Aaret igennem ikke have Andet at gjøre, end at see dette efter med Flid og Omhyggelighed — de kunne ikke unddrage sig derfor, thi de ere jo betalte derfor — og disse skulle paavise i den Beretning, som de aflægge til Rigsdagen, at de ikke have unddraget sig fra at opfylde deres Pligter. Naar det ærede Medlem af Statsrevisionen har talt om, at Regnskabsoversigten vilde blive altfor vidtløstlig, saa siger jeg: Jo vidtløstligere Regnskabsoversigten bliver der, hvor det behøves — det behøves jo ikke overalt — desto mindre blive de skrevne Antegninger, som sige